ბრძოლებაში ჭეშმარიტად, შეძლებულად!

ლელო

11 დეკემბერი

საქართველოს სსრ საორგბურო საზოგადოებათა და ორგანიზაციების კავშირისა და პროფკავშირთა საქართველოს რესპუბლიკური საბჭოს ორგანო

Орган Союза спортивных обществ и организаций Грузинской ССР и Грузинского республиканского совета профсоюзов

საქართველო, 1962 წ., № 242 (8091), ხუთშაბათი, 11 დეკემბერი, ფასი 2 კაპ.

თოვლიან ბილიკებზე

ჩვენი ქვეყნის უძლიერესმა მთიბილაბერებმა დაამთავრეს მისაბრძანებელი ბერილი და ჩვენნენ პირველ შეჯიბრებებთან. საერთოდ, ეს ბერილი საკმაოდ მოსაწყენი და მშვიდობიანი. საეჭვოდ ვიყავით, ხალხი თუ მოვიდოდა ამ ზამთრის პირველ ბრძოლებზე. ბოლოს და ბოლოს, ეს ხომ ჩვენი ქვეყნის ყველაზე ახალგაზრდა სპორტია და ჯერ ბევრი ადამიანი არც იცის, რა ხიბლი აქვს ამ სპორტის სახეობებს.

ეჭვები გაგვიფანტა ჩვენმა ახალგაზრდა მთიბილაბერმა ნინო ხარაძემ. ნინო ხარაძე ჯერ ისევ ძალიან ახალგაზრდაა, მაგრამ ის ერთ-ერთი ის ნიჭიერი სპორტსმენი, რომელიც ყოველ ნაბიჯზე ახალ-ახალ სიმაღლეებს იპყრობს

არმაზის ჯეობაში

უკანასკნელ ხანებში ჩვენს რესპუბლიკაში ცოტა გვარეულება ჰპოვა კლდეზე ცოცავმ. ალპინიზმისადმი განსხვავებით, რომლის განვითარება განსაკუთრებულ ზრუნვას მოითხოვს და მცირერიცხოვან ადამიანებთან, კლდეზე ცოცაობა ვარჯიში შეიძლება ყველას, სადაც კი მოიძებნება რამდენიმე ათეული მეტრის სიმაღლის კლდები. კლდეზე ცოცა მთასვლელობა წონასწორებული ვარჯიშის ერთ-ერთი ძირითადი ფორმაა. გარდა ამისა, იგი დამოუკიდებელი სახეობაა და სარბენებთან, მთამთვალეობასთან და სარკბენებთან, მთამთვალეობასთან ერთად სპორტის ერთ-ერთ ძირითად სახეობად.

თუ გავიხსენებთ, რომ ფხიერის მიდამოები მდიდარია კლდეებით, ნათელი გახდება, რამდენად ხელსაწყობილია ჩვენთან კლდეზე ცოცის განვითარება.

გასულ კვირას არაბული ხეობაში ჩატარდა ამხელის პირველობა კლდეზე ცოცაში. შეჯიბრებაში მონაწილეობდა 7 გუნდი. მასასლაშეგილია ამ შეჯიბრებაში ჩვენს ბალაკში ახლად დაარსებული მთზარდთა მთასვლური სპორტული სკოლის მონაწილეობა. სკოლის მთავარ ტრენერად სულ რამდენიმე თვეა გაეცნენ მთასვლურ ტექნიკას, მაგრამ საკმაოდ ძლერ კონკურენციას უწევენენ სხვა გუნდების წარმომადგენლებს, რომელთა შორის ბევრი მათგანი ვალიფიკაციის მთასვლელია.

შეჯიბრების ტრასა გადიოდა თიმქნის შეიდ კედელზე. მისი შეჯიბრებით ჩატარებული ნაწილი ორ დღეს გაგრძელდა. პირველ დღეს ასვლა ხდებოდა ზედა კედლებზე, ხოლო მეორე დღეს ქვედა კედლებზე. ასვლა ხდებოდა ორ ჯგუფად, ერთ ჯგუფში ერთდროულად ორი მონაწილე იმყოფებოდა. ასვლა ხდებოდა ორ ხაზად, ერთ ხაზზე ერთი მონაწილე

უ ი ღ ლ ო
დ ე ზ მ ი ტ ე ლ ი
ლ ა ი ნ ე რ ი

სურათებზე: ზედა — „ბურევესტნიკის“ კაპიტანი ვ. ტრუხანოვი ზურგიდან მშვიდობის მოყვარულებს ეგებება. ქვედა — „ბურევესტნიკის“ გუნდის კაპიტანი ვ. რუხაშვილი შეკითხვებს მშვიდობის მოყვარულებს აძლევს.

ფოტო ვ. ზარგარიანისა.

გაღვიძებული თაში „ბურევესტნიკს“

მოგიდევთო საკავშირო ჩემპიონატის უკანასკნელი ტურის წინ ბრძოლას მხლოდ სამი კოლექტივი განაგრძობდა: „ბურევესტნიკი“, „სპარტაკი“ და სამჭოთა კავშირის ჩემპიონი — „დინამო“. ამ გუნდებში უველაზე ცოტა მგზაობრობა ჰქონდა „ბურევესტნიკს“, რომელსაც მოლი დღეს ორი შეხვედრა უნდა ჩატარებინა კოლექტივებთან. დანარჩენ კოლექტივებს კი უკვე დამთავრებული ჰქონდათ ბრძოლა და გარკვეული ადგილები ეკავათ საბურნირო ცხრილში.

მეოთხე ადგილზე ჩემპიონატში გამოვიდა არმიელთა ნაკრები, მეხუთეზე — „დღამოტორი“, ხოლო მეექვსეზე — „ცოლმურები“. განსაკუთრებით მოსასმენებელია „ცოლმურების“ სპორტსმენთა წარმატება. მეექვსე ადგილი უძლიერების ამ საკავშირო ჩემპიონატში, სადაც 19 ნაკრები გუნდი გამოდიოდა, არა თქმა უნდა, წარმატებაა. „ცოლმურების“ მოკიდებულება მთელ რიგ შეხვედრებში გამოცდილის კარგი მოშზადება, მტკიცე სპორტული დისციპლინა და სპორტსმენად დისციპლინის მაუურებელთა სიმპათიები.

ახლა კი თვით ფინალისტებზე. ხალისზე პირველად გამოვედნენ „ბურევესტნიკის“ და „სპარტაკის“ გუნდები. პირველ წონაში სპარტაკელმა კიშილემ ჭელებით დააბიჯა რევიზიონს. სამჭოთა კავშირის ჩემპიონის, ბანაკტარიელის („ბურევესტნიკი“) და მიშიეის შეხვედრა ფიქსირებულ იქნა ფრე. „სპარტაკის“ პირველ წარმატება ამით დამთავრდა. მომდევნო ხან წონით კატეგორიაში ხტუდენტთა გუნდის წევრები დამპერებედ გამოვიდნენ ადგეზე. რუხაშვილთან შეხვედრაში რომანოვი მოხმირებით იქნა პასიური ბიღიობისათვის. ბერიაშვილმა ჩვეული ოსტატობით ნაკაცია ბრძოლა ფურულის წინააღმდეგ და წმინდა გამარჯვებას მიაღწია. პრინციპებით ხასიათი ჰქონდა საღარაძისა და ბეციმუროვის ორთაბრძოლას. უკანასკნელ ხანებში გამარჯვების ხასწორი ხშირად ხალარაძის მხარეს იხრება. ასე იყო ამჯერადაც. შეტად ძნელ და დაძაბულ ბრძოლაში საღარაძემ დამხაბრებელი გამარჯვებას მიაღწია. „სპარტაკის“ მდგომარეობა იღნავ გამოსწორა გობეჩიშვილმა, რომელმაც ქუდებით დაამარცხა ლეტუნი. მაგრამ ეს იყო და ეს. ამით დამთავრდა „სპარტაკის“ გამარჯვებათა სათვალავი. ქვემძიმე წონაში გოგიბედაშვილის ავადმყოფობის გამო კიდევ ოთხი ქულა მოეპება „ბურევესტნიკს“. მძიმე წონაში კი, როგორც მოსალოდნელი იყო, მედვედის ოდენად სწრაფ პოპოვს („სპარტაკის“), „ბურევესტნიკის“ შეხვედრა მოიგო ანგარიშით 20:1 და კიდევ უფრო დამხრებებად გაასწავა გზა პირველი ადგილისაკენ.

„ბურევესტნიკის“ და „დინამოს“ მოკიდებული შეხვედრით დამთავრდა ჩემპიონატი და 4-დღიანი სანნტერესო ბრძოლა გამოდგებით ხასიათისაც. „ბურევესტნიკის“ ფინალისტობა უზრუნველყოფილ მიიღო ორი წონიდან გამარჯვებამ — პირველ ორ წონაში „დინამოს“ ვერ შეძლო მონაწილეთა გამოკვეთა.

ქვემხედაც წონაში ერთმანეთს შეხვდნენ ჭალი მეტოქეები და ნაცნობები რუხაშვილი და მარტყოფლელები. დახვეწილმა ხიბლებმა შეიქმნა ისეთი, რომ მაყურებელი სანინტერესო ბრძოლის მოწმე გახდებოდა, მაგრამ მარტყოფლელებმა პასიური ბრძოლის ზღვარი ვერ გადალახეს — მას დაბარცხება მოესწრა.

ბერიაშვილს წინააღმდეგ „დინამოს“ გამოიყვანა კოხა. ბურევესტნიკელმა, როგორც ყოველთვის, აგრესიულად ჩაუბარა შეხვედრა და დამაჯერებელი გამარჯვება მოიპოვა. მეტად ლამაზი და ეფექტური გამოდგა საღარაძე-ავეტისიანის შეხვედრა. ორივე მოკიდავე მოკიდებდა თამაშად, გაბედულად. მესამე წუთზე საღარაძემ ჩაატარა ლეღო, რომელმაც მას წმინდა გამარჯვება მოუტანა. ამ შეხვედრის შემდეგ ხტუდენტთა ნაკრებმა კოლექტივმა ანგარიში წაიყვანა 19:0. „ბურევესტნიკის“ ფაქტიურად გათამაშდა პირველი ადგილი, ამტომ მომდევნო ორ წონით კატეგორიაში დამარცხებამ მას მდგომარეობა ოდნავადაც ვერ შეურყია. ამის მიუხედავად, უნდა ითქვას, რომ „დინამოს“ გუნდის წევრებმა გულდაჯერება მოგვცეს. ბოლო წონაში ბრძოლა ფაქტიურად ორ ოსტატს შორის გაიმართა. ორივე მოკიდავე ერთნაირად ძლიერია ხელბრძოლის ტექნიკის ფლობით. ამ ბრძოლაში ორივე მოკიდავემ ერთნაირად

რაზომ ნალვლობს ფრინი?

ეურნალის ფოტოსურათებიდან გვიყურებს ახალგაზრდა კაცი ნეიტრონული თვალებით. რაღაც უნდა ნარ სიამოვნებ გრძნობა. როცა მის სახეს ვუყურებ და მაინც ძნელია იცნო იგი, საშოსაბნიდან ამოსული სპორტის მოყვარულები ოლიმპიურ ნემპიონს: «ვახტანგ ტარი ზალიერს ყოველთვის მიმღიმარს ხედავდნენ, ახლა კი რამ დაანაღვლინა ტარნი?. ამის შესახებ მოგვითხრობს ზვეიკარულად ეურნალი «ტარი», რომელშაც ზემოხსენებულ ფოტო მოათავსა.

მოაგროა რა სამოყვარულო სპორტი, ზალიერმა ისეთი ვარიანი შეიქმნა, რომ იგი შეუღერებოდა პროფესიონალ მოთხილამურეთა შეპატრონებს. ამიტომაც ნეტარ ლილიანა ნეტარ ლილიანა ნეტარ ლილიანა